

Протокол

№

гр. София, 08.07.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав, в
публично заседание на 08.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **3320** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 15:38 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ - И. Н. Н., редовно уведомена, се явява лично и с адв. А. И., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ - ДИРЕКТОРА НА ИНСТИТУТА ПО МИКРОБИОЛОГИЯ "С. А." КЪМ БАН – редовно уведомена, се явява лично П. М. П..

В залата се явява вещото лице доц. д-р С. Л. Л.-Р., редовно уведомена.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

АДВ. И.: Водим допуснатите от Вас двама свидетели.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА постъпило на 25.06.2026г. заключение по допуснатата съдебно-микробиологична експертиза, изготвена от вещото лице.

В залата се въвежда свидетелят, поискан и допуснат от съда на ищцата.

СЪДЪТ пристъпва към снемане на самоличността на свидетеля по представена лична карта:

Доц. Г. М. Д. - [дата на раждане] в [населено място], българин, български гражданин, неосъждан, без дела и родство със страните ЕГН: [ЕГН], с адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес].

Свидателят – предупреден за наказателната отговорност, която носи по чл. 290, ал. 1 от НК. Обеща да говори истината.

На въпроси на адв. И., свидетелят Д. отговори: Ролята ми в изпълнението на проект 20211/2014г. беше най-общо като ръководител на проекта и разпределях задачите между различните участници в него. Вирусологичните експерименти в лабораториите и основната работа по тях, извършваше доцент И. Н.. Участваха и други колеги, но основно тя.

АДВ. И.: От изготвянето на крайния отчет за изпълнение на проекта може ли да се отграничи участието на всеки един от участниците в числа или проценти.

СВИДЕТЕЛЯТ Д.: Тези отчети са общи. Няма индивидуализиране на участниците. Не се предвижда, по регламент, да се посочва кой участник с каква работа е допринесъл, отчетът е цялостен.

АДВ. И.: Според Вас, като ръководител на този проект, как бихте оценили твърдението, че участието на доцент Н. се е ограничавало единствено до модел на инфекция с „Коксаки В3“?

СВИДЕТЕЛЯТ Д.: За мен участието на доцент И. Н. беше ключово. Такова мнение е абсурдно. Известно ми е кой тиражира това твърдение – академик Г..

АДВ. И.: Ако оценявате работата на всички вирусолози в изпълнението на този проект, къде бихте поставили доцент Н.? При хората, които са взели активно участие или обратното?

СВИДЕТЕЛЯТ Д.: Що се отнася до биологичната част на проекта, тъй като той има и биологична и химична част, химичната част се прави в нашия институт. Доцент Н. е на първо място по биологията и по отношение на извършената работа.

АДВ. И.: В практиката допустимо ли е други научни колективи да синтезират, повторно, вече публикувани химични съединения и да разработват техни производни?

СВИДЕТЕЛЯТ Д.: Това е абсолютно масова практика. Не се изискват никакви разрешения, права и патенти. Всъщност, това е в основата на научната работа при получаване на биологични вещества.

АДВ. И.: Запознат ли сте с дисертацията на доц. Н.?

СВИДЕТЕЛЯТ Д.: Да, в голяма степен съм запознат с нейната дисертация. Аз съм химик.

АДВ. И.: Според Вас, коректно ли се цитира методът на последователно алтернативно прилагане, на съединенията на академик Г. в публикациите?

СВИДЕТЕЛЯТ Д.: Да, абсолютно. Във всяка една публикация. Самият акад. Г. е участвал в писането на публикациите.

АДВОКАТ И.: Нямам повече въпроси към свидетеля.

ОТВЕТНИКЪТ: Нямам въпроси към свидетеля.

СЪДЪТ, с оглед липсата на въпроси приключва разпита на свидетеля и освободи същия от залата.

В залата се въвежда свидетелят, поискан и допуснат от съда на ищцата.

СЪДЪТ пристъпва към снемане на самоличността на свидетеля по представена лична карта:

Н. Й. Н.-В. - [дата на раждане] в [населено място], българка, български гражданин, неосъждана, без дела и родство със страните ЕГН: [ЕГН], с адрес [населено място],[жк], [улица].

Свидетелят – предупреден за наказателната отговорност, която носи по чл. 290, ал. 1 от НК. Обеща да говори истината.

На въпроси на адв. И., свидетелят В. отговори: Аз съм магистър-микробиолог. Познавам доц. И. Н. от 2009 г., когато постъпих в Департамент „Вирусология“, а от 2011г. сме в една лаборатория. По експериментите, които са свързани с тройните комбинации срещу антиентеровирусите, аз не съм участвала в тези експерименти, тъй като по това време бях в екипа на доц. Б. и работех по друг научен проект. Имам наблюдение за работата на доц. Н. във връзка с тези експерименти, тъй като работим в една и съща лаборатория и ползваме една и съща апаратура. Аз отговарям за осигуряването на нужните материали и консумативи за извършване на експерименталната работа. Основната експериментална работа и водеща роля по вирусологичните изследвания, извършваше доц. Н.. Тя имаше нужните знания и опит, за да организира, планира и провежда изследванията. На следващ етап, да обработва и интерпретира резултатите. Госпожа А. С., имаше участие в тези експерименти като един млад човек, който идва директно от студентската скамейка, трябваше да бъде обучена. Академик Г., лично, възложи тази задача на доц. Н.. Тя доста дълго време я обучаваше; асистираше ѝ; осигуряваше ѝ нужните материали; подготвяше инструменти за работата с опитни животни. В по-късен етап когато я беше обучила, нейното участие вече беше по-активно. Известно ми е, че резултатите от двете тройни комбинации са публикувани в две статии, които излязоха през 2015 г. Това са четири години преди защитата на А. С.. Точно тези резултати са използвани като източник в дисертацията на доц. Н..

АДВ. И.: Имате ли лични наблюдения дали доц. Н. е представяла чужди експериментални резултати като свои?

СВИДЕТЕЛЯТ В.: Аз работя с доц. Н. повече от 10 г. Запозната съм с нейната дисертация и със защитата ѝ. Абсолютно съм убедена, че няма чужди резултати, които тя да представя като свои. Не ми е известно да е имало някакъв спор, конфликт или предявени претенции относно авторството на тези резултати, преди подаването на сигнала от акад. Г..

АДВОКАТ И.: Нямам повече въпроси към свидетеля.

На въпроси на ответника, свидетелят В. отговори:

ОТВЕТНИКЪТ: В момента кой е завеждащ на Департамент „Вирусология“ към Института по микробиология?

СВИДЕТЕЛЯТ В.: Доцент И. Н. е завеждащ в момента. Д., според мен, се развива прекрасно през последните години. Тя е един отговорен и коректен колега.

ОТВЕТНИКЪТ: Нямам повече въпроси към свидетеля.

СЪДЪТ, с оглед липсата на въпроси приключва разпита на свидетеля и освободи същия от залата.

ПРИСТЪПВА към изслушване на експертизата, като сменя самоличността на вещото лице:

доц. д-р С. Л. Л.-Р. – български гражданин, неосъждана, без дела и родство със страните. Предупредена за наказателната отговорност по чл. 291 от НК. Обеща да даде вярно заключение.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ: Поддържам представеното заключение. Нямам какво да добавя.

На въпроси на адв. И., вещото лице отговори:

АДВ. И.: В дисертацията на доц. Н., става ли ясно на чии постижения със значим практически ефект, стъпва тя преследвайки целта да ги доразвие и обогати?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ: Да, доц. Н. в литературния си обзор, който е много подробен и добре структуриран, още в началото съобщава, че въпросната използвана схема е с авторство акад. А. Г., и че той е пионер в това отношение, както и ръководител на школа, която е поставила начало на тези изследвания. Много подробно е цитирано неговото участие в разработвания проблем.

АДВ. И.: В същия въпрос на следващия абзац, Вие цитирате мненията на хора - членове на научното жури, които са оценявали дисертацията на доц. Н.. Вие като научен работник, съгласна ли сте с тези оценки, които са дадени?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ: Да, абсолютно съм съгласна, още повече, че рецензентите ги познавам лично и са обучени с добра научна репутация. Това, което са отразили като направени изводи от дисертантката, че са практически насочени, че са новост, положително оценени – подкрепям на 100%.

АДВ. И.: В трудовете на доц. Н. има ли случаи на така нареченото „самоплагиатство“? Тя да е представила една и съща публикация или идентичен текст, части от публикация, два пъти за две различни, свои, научни степени или длъжности?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ: Когато се обсъжда даден проблем в литературна справка, авторът има право да се позове на свои предварителни изследвания защото все пак трябва да доразвие тези свои изследвания, но въпросните цитирани публикации не са използвани за покриването на минималните изисквания, които се изискват за голямата дисертация, което автоматично значи, че тя не се самоцитира.

АДВ. И.: Вие запознахте ли се с трите арбитражни доклада, въз основа на които е изготвен този от Комисията за академична етика?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ: Да, запознах се много подробно. И двамата от арбитражите са хора, с които съм работила дълго време и познавам лично.

АДВ. И.: Има ли разлика във фактическите констатации, които са направили тримата арбитражи, относно дисертацията на доц. Н.?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ: Да, проф. Р. А. много подробно е обяснила, в своето заключение, че няма плагиатство, тъй като източникът е цитиран много ясно и недвусмислено. Професор Р. А. също прави много подробен анализ на дисертацията и публикациите, но достига до извода, че има плагиатство, но не това, което е цитирано в Закона - класическо, а идейно плагиатство. Третият арбитър не намира данни за плагиатство, а според него има процедурни нарушения на провежданата процедура.

АДВ. И.: Има ли някаква научна дефиниция на понятието „идейно плагиатство“?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ: На мен не ми е известно да има такава дефиниция, още повече в българското законодателство - Закона за авторското право и сродните права ясно дава определения как се защитава едно право. В случая, идеите на повечето учение, за съжаление, не са защитени. Защитава се материалният източник на това прави, а именно публикация, книга, монография и т.н. В случая няма никакви данни и за идейно плагиатство, тъй като идеите не са защитени по никакъв начин.

АДВ. И.: Така както проф. А. е защитила тезата си за идейно плагиатство, можем ли да разбираме, че тя има предвид, че идеята залегнала в дисертацията на доц. Н. е преди това изказана от акад. Г.? В случая сме на предразвиване на тази идея. Това ли е имала предвид под „идейно плагиатство“?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ: Аз много подробно се запознах с нейното становище и тя, въпреки че цитира точно закона какво означава плагиатство, смятам, че идеите, които са били инициирани от акад. Г. за заимствани от дисертантката. Няма как да намерим потвърждение в нейния труд, тъй като все пак акад. Г. претендира за ръководител на една школа от учени и най-малкото е тяхно морално задължение да продължат да развиват това направление и да стъпят върху неговия опит и постижения. В този смисъл много трудно е за доказване, чия е била идеята за написването на тази дисертация. Ползва се предишния опит, който е ясно и недвусмислено цитиран от дисертантката.

АДВ. И.: Професор А. коментира и състава на научното жури като според нея, доколкото прочетох, арбитражното становище и според нея това жури не е разполагало с достатъчно компетентни специалисти по тематиката на дисертационния труд. Вие, лично, как бихте оценили едно такова изказване на фона на цитираните становища, на членовете на научното жури в отговора на въпрос №3?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ: Бих го квалифицирала като невярно, тъй като доколкото ми е известно от справката в Н., проф. К. – ръководител и ръководител управление на ентеровируси. Ако тя не е специалист в това направление, не виждам кой би бил. Проф. Р. П. също е с дългогодишен стаж и не бих се съмнявала в неговата компетентност. Същото бих казала и за останалите членове на научното жури. Те са вирусолози и микробиолози със завидна научна продукция и с много богат опит в тази област. Квалификацията на проф. А., най-малкото звучи стряскащо. Те са утвърдени специалисти и като такива, масово се ползват в научни журита. Още повече, че в справката на Н. докторската дисертация на проф. К. е участвала, лично, Р. А.. Точно там тя я квалифицира като специалист и то изявен специалист в тази област. След това, тя едва ли не се отрича от предишните си твърдения.

АДВ. И.: Тоест, когато оценява проф. К., проф. А. се изказва положително, а когато оценява работата на проф. К. като член на научното жури, оценявало дисертацията на доц. Н., я negliжира?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ: Точно така и това е стряскащо за един учен с толкова дългогодишен опит в дадена област.

АДВ. И.: Казахте, че доц. Ш. не е намерил основание за твърдение, за плагиатство, а само за процедурни нарушения. В какво се изразяват те?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ: Според него процедурните нарушения, доколкото не било правилно структурирано научното жури и, че информацията за защита на дисертацията не е преседяла достатъчно време на сайта, на института, което не е вярно. Срокът е спазен, и ако не е бил спазен не би се дало ход. Това са неща, които априори се проверяват и няма как да бъдат нарушени. Всеки, който е имал интерес и желание да прочете дисертацията е можел да го направи в законовия срок.

АДВ. И.: Ако се наложи Вие да оцените, къде бихте дали приоритетите – в коя група има повече специалисти от областта, в която доц. Н. е защитила дисертацията си? Съставът на седем членното научно жури, председателствано от проф. П. - ответника по делото, или състава на членовете на комисията по академична етика и съответно тримата арбитражи?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ: Седем членното жури е избрано точно въз основа на тяхната висока научна компетентност в тази област. За всичките седем бих гласувала на 100% потвърждение за техните показатели. Арбитрите също, двама от тях – проф. А. и проф. А. са вирусолози с утвърден научен опит, но са само двама срещу седем, което означава, че журито натежава най-малко с количествен състав, да не говорим, че и с качества има преобладаващо мнение.

АДВ. И.: В параграф 1, т.7 от допълнителните разпоредби на Закона за развитие на академичния състав е дадено легално определение на това що е то „плагиатство“ – „Представяне

на собствени трудове, които изцяло или частично са написани и са дадени от друг или използването на публикувани от други научни резултати без позоваване или цитирани в процедурите за придобиване на научни степени или за заемане на академични длъжности“. Някъде в цялата процедура по присъждането на научната степен „доктор на науките“ на доц. Н., видяхте ли факти, които бихте подвели по това определение на Закона? Има ли плагиатство или няма в тази процедура?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ: Много внимателно се запознах с дисертациите и с научните трудове на доцент Н. и никъде не открих нито дума, която тя да използва чужд опит без да цитира автора и неговия принос в изследванията си. Според мен не може да става дума за плагиатство. Това е съвсем нормално и желано, академично развитие на тематиката от дисертантката.

ОТВЕТНИКЪТ: Нямам въпроси.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ: Представям справка-декларация.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме повече въпроси към вещото лице. Да се приеме заключението.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА заключението на вещото доц. д-р С. Л. Л.-Р. по изготвената съдебно-микробиологична експертиза.

ОПРЕДЕЛЯ окончателно възнаграждение в размер на 509,95 евро.

ИЗДАДЕ се РКО за сумата от 300,00 евро, представляваща внесения от страната депозит, като за разликата от 209,95 евро,

ЗАДЪЛЖАВА жалбоподателя в 10-дневен срок от днес да внесе по сметка на съда и представи документ за плащането, след което сумата ще бъде изплатена на вещото лице.

ОСВОБОЖДАВА вещото лице от залата.

СЪДЪТ *запитва страните имат ли други доказателствени искания.*

АДВ. И.: Представям извадка от регистъра за академични длъжности и дисертации на членовете на научното жури, членовете на Комисията по академична етика, и тримата арбитри, които са дали становища. Те са общодостъпни в регистъра на Н..

ОТВЕТНИКЪТ: Да се приемат представените писмени доказателства. Запозната съм с жалбата.

Въпрос на Адв. И. към ответника проф. П.: Вие сте председател на научното жури, което е присъдило тази спорна длъжност. Защо се стигна до това положение?

ОТВЕТНИКЪТ П. П.: Научното жури се произнесе на 19.06.2025г и когато беше официалната защита, беше празник на института. Такива изяви учени като проф

К., която не слизаше от телевизията по време на Ковид кризата, нарече тази дисертация блестяща и гордост за академията. Аз бях председател на това жури и бях щастлива, че ще има още един доктор на науките. Огромна беше изненадата ми когато получих писмо от Министъра на образованието, с което ми беше съобщено, че комисията по академична етика е определила трима арбитри. Двама от арбитрите са потвърдили, че има плагиатство, а един не. Това се оказа, че не отговаря на документите. Един от арбитрите подозира „идейно плагиатство“, а двама от тях казват, че няма такова. Оказва се, че и министърът на образованието от Комисията по академична етика е бил подведен. Бях подведена и аз и затова издадох заповед за отнемане на дипломата „доктор на науките“. Предисторията беше следната: когато се появи идеята, доц. Н. да напише дисертация за степен „доктор на науките“, тя поиска от научния съвет четири месечен, платен отпуск, за да напише труда си. Това достигна до знанието на акад. Г., който беше тогавашния им ментор на цялата група, въпреки че той не работи в института. Неговото желание беше, след него повече „вирусология“ в този институт да няма. Той ми се е обаждал за всеки един конкурс за академично израстване да се забрани и да се спре. Така постъпи и с дисертацията на доц. Н.. Когато той разбра, че такава ще се пише, веднага ми позвъни и каза: „З. тя да пише за доктор на науките. Тя не ме е попитала дали разрешавам, а аз забранявам и ще организирам международен скандал, ако това се случи“. Процедурата мина на всички нива. Тя представи своя труд в института. Бяха спазени всички срокове. Имаше седем положителни рецензии и становища. Дипломата беше издадена от БАН, въпреки неговата заплаха. По-късно той изпълни тази заплаха да отнеме тази диплома, която той не е разрешил да бъде издадена.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа страна, поради което

**ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО**

АДВ. И.: Моля да уважите жалбата на доц. Н., като отмените заповедта на Директора на института по микробиология към БАН. Същата заповед е издадена въз основа на писмо на Министъра на образованието и разпоредба на закона, който вменява на Директора научния институт в случаите, когато е налице законосъобразно постановяване на плагиатство, да се действа по този начин. Всичките ни усилия в това дело бяха насочени да Ви убедим в това, че плагиатство няма. Плагиатство няма за това, защото не си и е служила с подобно нещо доц. Н., а всичко това, което е направила, е доразвитие на една идея, на школа, на човек, който правилно според мен се изрази проф. П., е започнал да гледа на института, въпреки че него вече го няма там, като на едва ли не своя бащиния. Развил съм

доводи в жалбата, ще ги доразвия в писмени бележки, поради което моля да отмените заповедта. Тепърва ще мислим както да се борим срещу това петно, което е сложено на гърба на доц. Н., на цялото научно жури, на целият Институт, включително и на БАН за това, че там има хора, които се занимават с плагиатство. Нещо, което в конкретния случай няма каквито и да било основания. Моля, отменяйки заповедта, да осъдите Института по микробиология да заплати на доверителката ми направените от нея разноси по делото в размер, за какъвто са Ви представени доказателства.

ОТВЕТНИКЪТ: Нямам какво да добавя. Н. се наистина на справедливо решение.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на страните за писмени бележки в 20-дневен срок от днес.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 16:19 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: